

Ο Ντε Βιλπέν είναι χρόνια στην Ελλάδα

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΕΓΑ

Σε μια περίοδο που στη Γαλλία εντείνονται οι αντιδράσεις των νέων για την περικοπή βασικών εργασιακών τους δικαιωμάτων, η νεολαία της χώρας μας -και ιδιαίτερα οι νεοπροσλαμβανόμενοι- απασχολούνται με όρους που υποθηκεύουν το εργασιακό και ασφαλιστικό τους μέλλον.

Εχοντας λιγότερα δικαιώματα ακόμη και από αυτά που επιδιώκει να εφαρμόσει ο γάλλος πρωθυπουργός Ντε Βιλπέν, οι νέοι στην Ελλάδα καλούνται να πληρώσουν δεκαετίες άστοχων επιλογών και σπατάλης σε επίπεδο εργασιακής πολιτικής.

* Η πικρή αλήθεια είναι, μάλιστα, ότι το υψηλό ποσοστό της ανεργίας των νέων (19,3% το τελευταίο τρίμηνο του 2005 έναντι 9,9% που δίνει η Στατιστική Υπηρεσία στο σύνολο του εργατικού δυναμικού) είναι μόνο η προφανής πλευρά του προβλήματος. Στην πραγματικότητα, οι νέοι θα πληρώσουν τρεις φορές το «μάρμαρο»:

* Ως κακοπληρωμένοι εργαζόμενοι και μάλιστα με μειωμένα εργασιακά δικαιώματα.

* Ως φορολογούμενοι οι οποίοι θα κληθούν να καλύψουν στο μέλλον τα σημερινά ελλείμματα και το δημόσιο χρέος.

* Ως συνταξιούχοι που θα βγουν στη σύνταξη αργότερα και με λιγότερες αποδοχές.

Νέοι και παλιοί

Τα δύο προηγούμενα χρόνια, όμως, η διαφοροποίηση «παλαιών» και «νέων» επεκτάθηκε και στην εργασία. Και αυτό διότι η κυβερνητική πολιτική των λεγόμενων «μεταρρυθμίσεων» στηρίχτηκε στο δίπτυχο «διασφάλιση των δικαιωμάτων των ήδη εργαζομένων» και «αφαίρεση των κατακτήσεων για τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας».

Συγκεκριμένα:

1. Όλες οι προσλήψεις μέσω του ΟΑΕΔ που επιδοτούνται από τα κοινοτικά ταμεία διαρκούν το πολύ έως 24 μήνες. Ισχύει δηλαδή ό,τι επιχειρεί να εισαγάγει τώρα ο Ντε Βιλπέν στη Γαλλία με το συμβόλαιο πρώτης πρόσληψης, σύμφωνα με το οποίο, οι νεοπροσλαμβανόμενοι έως 26 ετών θα μπορούν να απολύονται χωρίς αιτιολογία. Η διαφορά είναι ότι στην Ελλάδα οι όροι είναι πιο σκληροί, αφού δεν ισχύει ούτε καν το ηλικιακό όριο των 26 ετών που προβλέπει ο προς συζήτηση γαλλικός νόμος.

* Ακόμη χειρότερα, όσοι προσλαμβάνονται σε προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (stages) εργάζονται για 18 μήνες χωρίς ένσημα και με μειωμένο μισθό κάτω του βασικού που υπογράφει η ΓΣΕΕ (591 ευρώ σήμερα).

* Επιπλέον, με όχημα τα stages έχει καταργηθεί και το ΑΣΕΠ, αφού η συντριπτική πλειονότητα των θέσεων αυτών αφορούν το Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

2. Με αφορμή όσα συνέβησαν στον ΟΤΕ λόγω εθελουσίας εξόδου, όπου η ομοσπονδία των (παλαιών) εργαζομένων υπέγραψε σύμβαση για προσλήψεις νέων με περιορισμένα εργασιακά δικαιώματα, η κυβέρνηση προώθησε διάταξη για 8μηνη δοκιμαστική περίοδο και ακολούθως συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου.

Δοκιμαστική περίοδος

Στη Γαλλία, το περασμένο καλοκαίρι πέρασε διάταξη με την οποία αυξάνεται η δοκιμαστική περίοδος από 3 μήνες σε δύο χρόνια για τις επιχειρήσεις που απασχολούν έως 20 άτομα.

3. Με το νόμο 3429/05 του περασμένου Δεκεμβρίου για τις ΔΕΚΟ, προβλέπεται η «7μηνη δοκιμαστική περίοδος» για τους νεοπροσλαμβανόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Ακολούθως, οι υπάλληλοι αυτοί θα συνάπτουν συμβάσεις αορίστου χρόνου με διευθυντικό δικαίωμα ως προς την απόλυση, όπως γίνεται στον ιδιωτικό τομέα.

* Δεν θα ισχύει δηλαδή η «αιτιολογημένη απόλυση», κάτι που υπάρχει σε ολόκληρη την Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας για τους «παλαιούς» υπαλλήλους των ΔΕΚΟ, όπου μάλιστα η απόλυση μπορεί να γίνει μόνο «για σπουδαίο λόγο».

4. Η χώρα μας έχει το υψηλότερο ποσοστό εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου, που φτάνει στο 16,5%.

Αυτό σημαίνει ότι όχι μόνο γίνονται απολύσεις χωρίς αιτιολογία, αλλά οι απολύσεις αυτές δεν καταγράφονται πουθενά.

* Σε ό,τι αφορά τα ασφαλιστικά δικαιώματα, το μέλλον των νέων εργαζομένων έχει υποθηκευτεί εδώ και χρόνια, όταν πραγματοποιήθηκε η πρώτη οικονομική ανισορροπία του ασφαλιστικού συστήματος.

- Το 1992, ο νόμος Σιούφα (2084/92) μείωσε στο 60% τη σύνταξη για τους νέους εργαζομένους από 80% για τους «παλαιούς», ενώ αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση, με αποτέλεσμα το 65ο έτος να αποτελεί το κατώτατο όριο για έξοδο από την εργασία.

- Αν και με το νόμο Ρέππα (3029/02) βελτιώθηκαν ορισμένες παροχές όπως η αύξηση των συντάξεων στο 70% και διορθώθηκαν «αδικίες» στις αναπηρικές συντάξεις, η σαλαμοποίηση των εργαζομένων και οι ανισότητες για τους νέους έμειναν. Απ' ό,τι όλα δείχνουν, μάλιστα, και οι επόμενες παρεμβάσεις στο ασφαλιστικό θα προβλέπουν διαφοροποιήσεις προς το χειρότερο για τις νεότερες γενιές.

* Ωστόσο, μετά την έκρηξη της νεολαίας στη Γαλλία και υπό το φόβο επέκτασης της κοινωνικής έντασης στην Ελλάδα, η κυβέρνηση μοιάζει να ξορκίζει τώρα τη μονομερή παρέμβαση εις βάρος των νέων εργαζομένων. Και εκεί που η Ν.Δ. προωθούσε νόμους ώστε να μειωθεί δραστικά το εργατικό κόστος, με το επιχείρημα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της απασχόληση των νέων ως φθηνότερης εργατικής δύναμης τώρα οδηγείται σε αναδίπλωση, εγκαταλείποντας το «μεταρρυθμιστικό» της πρόγραμμα.

megasch@enet.gr